
Qualitat de l'ocupació

Gabinet Tècnic

Data d'actualització: 06/07/2011

Enquesta de qualitat de vida en el treball
Resultats sintètics per a Catalunya

Any 2010

Índex

1	Consideracions prèvies	2
2	Satisfacció general amb la feina	3
3	Satisfacció amb les condicions de treball	8
4	Existència de diferents situacions en el lloc de treball	12
5	Existència de discriminacions en el centre de treball	14

1. Consideracions prèvies

L'Enquesta de qualitat de vida en el treball és una enquesta que té per objecte investigar el benestar i la satisfacció dels ocupats/ades en la seva feina mitjançant, d'una banda, informació de tipus subjectiva sobre les percepcions personals que la població ocupada té de les seves condicions i relacions laborals i, d'altra banda, a través de la informació sobre les situacions i activitats que es produeixen en els respectius entorns de treball i familiars.

Amb aquesta finalitat s'obté informació sobre la situació laboral de la persona ocupada: característiques del lloc de treball, mobilitat laboral, satisfacció en el lloc de treball, organització en el treball, relacions laborals, formació i seguretat en el treball i conciliació de la vida familiar i laboral, entre d'altres. Tanmateix, en aquest document es presenten els resultats bàsics de la qualitat de vida en el treball com són la satisfacció general amb la feina; la satisfacció amb les condicions de treball; l'existència de diferents situacions en el lloc de treball, i l'existència de discriminacions en el centre de treball.

L'àmbit poblacional de l'enquesta queda delimitat per la població ocupada de 16 i més anys que resideix en habitatges familiars; l'àmbit geogràfic és tot el territori de Catalunya, i els resultats fan referència a l'any 2010.

Els resultats per a Catalunya aquí presentats s'han obtingut a partir d'una ampliació de resultats de l'Enquesta de qualitat de vida en el treball que realitza el Ministeri de Treball i Immigració (MTIN) en el conjunt de l'Estat espanyol. Aquesta ampliació de resultats, realitzada el 2010 per cinquena vegada, ha estat possible gràcies al conveni de col·laboració signat pel Departament d'Empresa i Ocupació i l'Institut d'Estadística de Catalunya amb el MTIN per a la realització de l'Enquesta de qualitat de vida en el treball en l'àmbit territorial de Catalunya.

La grandària teòrica de la mostra per a Catalunya és d'unes 2.200 entrevistes.

Les variables de l'enquesta s'han estudiat a partir d'una escala de valoració subjectiva que va del valor mínim 0, al màxim 10. En aquest sentit, els resultats obtinguts indiquen la mitjana de la valoració dels ocupats/ades, que s'acompanyen, en el cas de la satisfacció general amb la feina, amb la distribució percentual de les valoracions en tres grups: valoració baixa (0-4), mitjana (5-7) i alta (8-10).

En determinats casos la grandària de la mostra és insuficient i, en conseqüència, els resultats obtinguts són considerats estadísticament poc significatius, essent representats amb el símbol “..”.

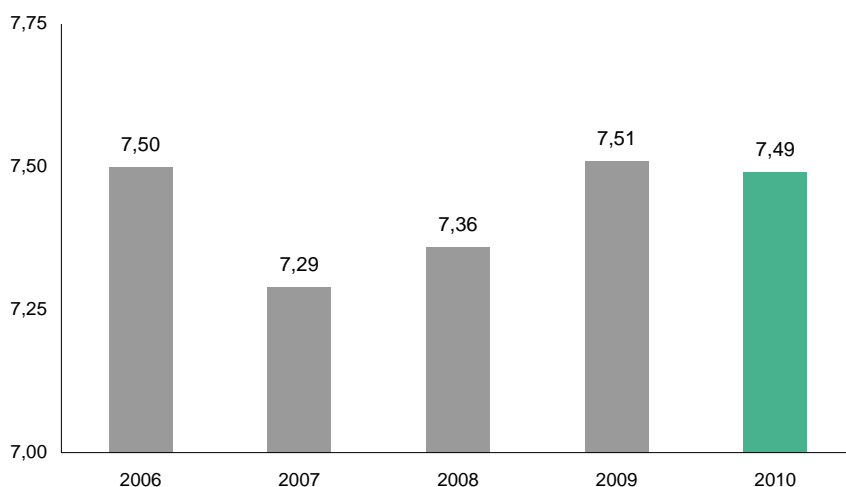
2. Satisfacció general amb la feina

Els treballadors/ores catalans manifesten una satisfacció global amb la seva feina de 7,49 punts de mitjana l'any 2010 (valorada en una escala d'1 a 10). Aquesta valoració se situa per sota de la que van expressar un any abans (7,51), trencant amb la tendència creixent observada en el darrer trienni.

Gràfic 1

Catalunya – Satisfacció global amb la feina de la població ocupada

2006 - 2010

La satisfacció global amb la feina ha baixat dues dècimes el 2010, de 7,51 a 7,49.

FONT: Explotació específica per a Catalunya de l'Enquesta de qualitat de vida en el treball (Departament d'Empresa i Ocupació, Idescat i Ministeri de Treball i Immigració)

En el 55,8% dels casos els enquestats es declaren altament satisfets amb la seva feina, el 40,3% manifesta un nivell de satisfacció mitjà i només un 3,9% es confessa poc satisfet. En relació amb un any abans, el percentatge d'ocupats/ades amb un nivell de satisfacció mitjana s'ha incrementat (de 36,8% fins al 40,3% actual), mentre que ha baixat el pes tant dels que estan molt satisfets amb la seva feina com dels que ho estan poc.

Per sexes, les dones estan globalment més satisfetes amb la seva feina (7,53) que els homes (7,45), tot i que cal destacar que, respecte de fa un any ha baixat el grau de satisfacció entre les dones en 8 dècimes, mentre que entre els homes ha crescut 4 dècimes, escurçant la diferència entre sexes.

El nivell de satisfacció global amb la feina disminueix amb l'edat; així doncs, els més satisfets amb la feina són els joves d'entre 16 i 24 anys (7,66), seguits dels que tenen entre 25 i 44 anys (7,53), els que tenen entre 45 i 54 anys (7,51) i els de 55 i més anys (7,19). Interanualment, la satisfacció ha augmentat en el tram de 16 a 24 anys i entre els 45 i els 54 anys; els que tenen entre 25 i 44 anys mantenen el mateix nivell de satisfacció, mentre que els de 55 i més anys estan ara menys satisfets que fa un any.

Taula 1

Catalunya – Satisfacció global amb la feina de la població ocupada

Any 2010

	Per sexe i grups d'edat			Distribució percentual ambdós sexes				Mitjana
	Homes	Dones	Ambdós sexes	Distribució percentual ambdós sexes			Total	
				Baixa	Mitjana	Alta		
De 16 a 24 anys	7,67	7,64	7,66	1,86%	46,74%	51,40%	100,00%	
De 25 a 44 anys	7,52	7,53	7,53	3,43%	40,42%	56,15%	100,00%	
De 45 a 54 anys	7,52	7,50	7,51	3,56%	38,34%	58,11%	100,00%	
55 i més anys	6,97	7,50	7,19	7,31%	40,16%	52,53%	100,00%	
Total	7,45	7,53	7,49	3,89%	40,30%	55,80%	100,00%	

Valoració satisfacció 0:mínima - 10:màxima. Baixa 0-4; Mitjana 5-7; Alta 8-10

Les dones estan globalment més satisfetes amb la seva feina que els homes.

Per nivell formatiu, els més satisfets amb la feina són els treballadors/ores amb formació professional (7,63), seguits dels que tenen estudis universitaris (7,55). Els que declaren un menor nivell de satisfacció són els treballadors/ores que no tenen estudis o que només tenen l'educació primària (7,20). En comparació amb el 2009, s'ha produït un canvi important: el col·lectiu més satisfet d'aleshores, els treballadors/ores sense estudis o amb estudis primaris, ha passat a ser el menys satisfet en el 2010.

Taula 2

Catalunya – Satisfacció global amb la feina de la població ocupada

Any 2010

	Per sexe i nivell d'estudis			Distribució percentual ambdós sexes				Mitjana
	Homes	Dones	Ambdós sexes	Distribució percentual ambdós sexes			Total	
				Baixa	Mitjana	Alta		
Sense estudis i educació primària	7,02	7,49	7,20	6,38%	42,86%	50,76%	100,00%	
Educació secundària	7,40	7,47	7,43	4,38%	41,02%	54,60%	100,00%	
Formació professional	7,52	7,77	7,63	2,42%	39,22%	58,36%	100,00%	
Estudis universitaris	7,70	7,42	7,55	3,45%	39,24%	57,31%	100,00%	
Total	7,45	7,53	7,49	3,89%	40,30%	55,80%	100,00%	

Valoració satisfacció 0:mínima - 10:màxima. Baixa 0-4; Mitjana 5-7; Alta 8-10

Els treballadors/ores amb formació professional són els més satisfets amb la feina, seguits dels titulats universitaris; per contra, els sense estudis o amb estudis primaris són els més insatisfets.

Segons sector d'activitat, la satisfacció global amb la feina és més elevada en els serveis (7,53), seguits de la construcció (7,42), la indústria (7,37) i, per últim, l'agricultura (7,23). Respecte de 2009, la satisfacció a la feina ha baixat a tots els sectors. Entrant en una anàlisi més detallada, a nivell de branques d'activitat, els treballadors/ores més satisfets el 2010 són els de la branca d'activitats culturals i esportives i altres serveis, amb una valoració de 7,87 punts. A continuació, se situen els treballadors/ores de la branca d'informació i comunicacions (7,75) i els de l'adm. pública, educació, sanitat i serveis socials (7,65). Cal destacar que en la branca d'informació i comunicacions, gairebé el 70% dels enquestats es declaren altament satisfets amb la seva feina, molt per sobre de la mitjana catalana (55,8%).

Taula 3

Catalunya – Satisfacció global amb la feina de la població ocupada

Any 2010

	Per sexe i sectors d'activitat		Ambdós sexes	Distribució percentual ambdós sexes			Total
	Homes	Dones		Baixa	Mitjana	Alta	
	Mijana						
Agricultura i pesca	7,24	..	7,23	9,22%	39,16%	51,61%	100,00%
Indústria	7,36	7,38	7,37	3,73%	43,26%	53,01%	100,00%
Construcció	7,41	..	7,42	3,78%	39,52%	56,70%	100,00%
Serveis	7,51	7,55	7,53	3,82%	39,65%	56,53%	100,00%
Total	7,45	7,53	7,49	3,89%	40,30%	55,80%	100,00%

Valoració satisfacció 0:mínima - 10:màxima. Baixa 0-4; Mitjana 5-7; Alta 8-10

.. Dada poc significativa per al càlcul

Els treballadors/ores dels serveis són els més satisfets amb la feina, sobretot els de les branques d'activitats culturals i esportives i altres serveis, i els d'informació i comunicació.

Tenint en compte els grans grups d'ocupació, els treballadors/ores més satisfets globalment amb la seva feina són els tècnics i professionals científics i intel·lectuals (7,82), que relleven en aquesta posició als directius de l'Administració i empreses (7,55), els quals van ser els més satisfets el 2009. En l'altre extrem, els treballadors/ores més insatisfets tornen a ser els operadors/ores d'instal·lacions i maquinària (7,00).

Pel que fa a la distribució percentual del grau de satisfacció, els tècnics i professionals de suport són els que presenten una proporció més elevada de treballadors/ores altament satisfets amb la feina (60,3%); per contra, entre els operadors/ores d'instal·lacions sobresurt el pes dels treballadors/ores que manifesten poca satisfacció (10,6%).

Taula 4

Catalunya – Satisfacció global amb la feina de la població ocupada

Any 2010

	Per sexe i grans grups d'ocupació		Ambdós sexes	Distribució percentual ambdós sexes			Total
	Homes	Dones		Baixa	Mitjana	Alta	
	Mijana						
Directius administració i empreses	7,63	7,40	7,55	3,18%	37,12%	59,70%	100,00%
Tècnics i professionals científics, intel·lectuals	7,96	7,70	7,82	0,54%	39,93%	59,53%	100,00%
Tècnics i professionals de suport	7,52	7,65	7,59	3,68%	35,98%	60,34%	100,00%
Empleats administratius	7,11	7,09	7,09	7,33%	40,74%	51,93%	100,00%
Treballadors del sector serveis	7,57	7,68	7,64	1,51%	39,87%	58,62%	100,00%
Treballadors qualificats del sector agrari i pesca	7,14	..	7,17	7,51%	40,76%	51,73%	100,00%
Treballadors de manufactures, construcció i mineria	7,44	7,46	7,44	3,77%	40,62%	55,61%	100,00%
Operadors d'instal·lacions i maquinària	7,09	6,56	7,00	10,58%	40,76%	48,66%	100,00%
Treballadors no qualificats	7,13	7,38	7,27	5,52%	49,67%	44,81%	100,00%
Forces armades	100,00%
Total	7,45	7,53	7,49	3,89%	40,30%	55,80%	100,00%

Valoració satisfacció 0:mínima - 10:màxima. Baixa 0-4; Mitjana 5-7; Alta 8-10

.. Dada poc significativa per al càlcul

Pel que fa a la situació professional, els més satisfets són els empresaris o professionals amb assalariats/ades (8,13), seguits dels assalariats/ades del sector públic (7,64). Els treballadors/ores menys satisfets, per contra, són els professionals o treballadors/ores autònoms sense assalariats/ades (7,14).

Taula 5

Catalunya – Satisfacció global amb la feina de la població ocupada

Any 2010

Per sexe i situació professional	Mitjana						
	Distribució percentual ambdós sexes						
	Homes	Dones	Ambdós sexes	Baixa	Mitjana	Alta	Total
Assalariats del sector públic	7,71	7,58	7,64	3,19%	37,96%	58,85%	100,00%
Assalariats del sector privat	7,41	7,51	7,46	3,48%	41,57%	54,96%	100,00%
Empresaris o professionals amb assalariats	8,15	..	8,13	3,54%	25,66%	70,80%	100,00%
Professionals o treballadors autònoms sense assalariats	7,00	7,36	7,14	7,06%	43,95%	49,00%	100,00%
Ajudes familiars, cooperativistes i altres	100,00%
Total	7,45	7,53	7,49	3,89%	40,30%	55,80%	100,00%

Valoració satisfacció 0:mínima - 10:màxima. Baixa 0-4; Mitjana 5-7; Alta 8-10

.. Dada poc significativa per al càlcul

Els empresaris o professionals amb assalariats/ades són els més satisfets amb la feina (8,13) i els professionals o treballadors/ores autònoms sense assalariats/ades els que menys (7,14).

En les feines que comporten la realització de tasques de supervisió els treballadors/ores se senten més satisfets amb la feina (7,90) que quan no es realitzen aquest tipus de tasques (7,36). En relació amb el 2009, s'ha incrementat el nivell de satisfacció d'aquells que realitzen tasques de supervisió, mentre que s'ha reduït entre els que no les realitzen.

Taula 6

Catalunya – Satisfacció global amb la feina de la població ocupada

Any 2010

	Mitjana						
	Distribució percentual ambdós sexes						
	Homes	Dones	Ambdós sexes	Baixa	Mitjana	Alta	Total
Realitza tasques de supervisió	7,93	7,85	7,90	2,46%	30,33%	67,22%	100,00%
No realitza tasques de supervisió	7,27	7,46	7,36	4,32%	43,26%	52,42%	100,00%
Total	7,45	7,53	7,49	3,89%	40,30%	55,80%	100,00%

Valoració satisfacció 0:mínima - 10:màxima. Baixa 0-4; Mitjana 5-7; Alta 8-10

Segons la dimensió de l'empresa, el nivell de satisfacció és més elevat en les empreses de 10 a 49 treballadors/ores (7,60), seguides de les que tenen 250 o més (7,59). Els treballadors/ores autònoms són els més insatisfets amb la feina (7,15).

Taula 7

Catalunya – Satisfacció global amb la feina de la població ocupada

Any 2010

Per sexe i dimensió del centre de treball	Mitjana						
	Distribució percentual ambdós sexes						
	Homes	Dones	Ambdós sexes	Baixa	Mitjana	Alta	Total
Treballa sol / autònom	6,95	7,39	7,15	7,44%	42,58%	49,98%	100,00%
De 2 a 9 treballadors	7,49	7,54	7,51	3,45%	41,66%	54,89%	100,00%
De 10 a 49 treballadors	7,56	7,65	7,60	2,67%	40,09%	57,24%	100,00%
De 50 a 249 treballadors	7,38	7,46	7,41	5,32%	35,41%	59,27%	100,00%
De 250 treballadors i més	7,79	7,35	7,59	2,06%	40,82%	57,12%	100,00%
Total	7,45	7,53	7,49	3,89%	40,30%	55,80%	100,00%

Valoració satisfacció 0:mínima - 10:màxima. Baixa 0-4; Mitjana 5-7; Alta 8-10

Els treballadors/ores més satisfets són els que porten entre 3 i 20 anys d'antiguitat en la feina i, més concretament els que porten entre 6 i 10 anys (7,66). A partir dels 21 anys d'antiguitat, el nivell de satisfacció és el menor (7,37), per sota del que manifesten els que porten menys d'1 any a la feina (7,45) i els que porten entre 1 y 2 anys (7,39).

Taula 8

Catalunya – Satisfacció global amb la feina de la població ocupada

Any 2010

	Per sexe i anys d'antiguitat			Mitjana			
	Homes	Dones	Ambdós sexes	Distribució percentual ambdós sexes			Total
				Baixa	Mitjana	Alta	
Menys d'1 any	7,03	7,87	7,45	4,12%	44,70%	51,18%	100,00%
D'1 a 2 anys	7,49	7,30	7,39	4,70%	39,71%	55,59%	100,00%
De 3 a 5 anys	7,57	7,48	7,52	4,13%	40,37%	55,51%	100,00%
De 6 a 10 anys	7,59	7,73	7,66	2,59%	38,87%	58,54%	100,00%
D'11 a 20 anys	7,50	7,48	7,50	3,36%	40,38%	56,26%	100,00%
21 anys i més	7,36	7,38	7,37	4,65%	39,59%	55,76%	100,00%
Total	7,45	7,53	7,49	3,89%	40,30%	55,80%	100,00%

Valoració satisfacció 0:mínima - 10:màxima. Baixa 0-4; Mitjana 5-7; Alta 8-10

Segons el tipus de contracte, els treballadors/ores més satisfets són els que tenen contracte indefinit (7,57 enfront de 7,23 en el cas dels treballadors/ores amb contracte temporal).

Taula 9

Catalunya – Satisfacció global amb la feina de la població ocupada

Any 2010

	Per sexe i tipus de contracte			Mitjana			
	Homes	Dones	Ambdós sexes	Distribució percentual ambdós sexes			Total
				Baixa	Mitjana	Alta	
Indefinit	7,57	7,56	7,57	3,05%	39,33%	57,62%	100,00%
Temporal	7,07	7,40	7,23	4,83%	46,32%	48,85%	100,00%
Total	7,47	7,52	7,50	3,41%	40,76%	55,83%	100,00%

Valoració satisfacció 0:mínima - 10:màxima. Baixa 0-4; Mitjana 5-7; Alta 8-10

Pel que fa al tipus de jornada, la completa és la que comporta major nivell de satisfacció entre els treballadors/ores, que manifesten la mateixa valoració que fa un any (7,52); la jornada parcial ocasiona un nivell de satisfacció més baix (7,23) que a més es redueix interanualment (7,45, l'any 2009).

Taula 10

Catalunya – Satisfacció global amb la feina de la població ocupada

Any 2010

	Per sexe i tipus de jornada			Mitjana			
	Homes	Dones	Ambdós sexes	Distribució percentual ambdós sexes			Total
				Baixa	Mitjana	Alta	
Completa	7,48	7,58	7,52	3,60%	39,39%	57,01%	100,00%
Parcial	7,05	7,33	7,26	5,64%	45,80%	48,56%	100,00%
Total	7,45	7,53	7,49	3,89%	40,30%	55,80%	100,00%

Valoració satisfacció 0:mínima - 10:màxima. Baixa 0-4; Mitjana 5-7; Alta 8-10

A nivell territorial, els treballadors/ores més satisfets globalment són els de les Comarques Gironines (7,82) i, els menys satisfets, els de l'Àmbit Metropolità (7,19).

Taula 11

Catalunya – Satisfacció global amb la feina de la població ocupada

Any 2010

	Per sexe i àmbits territorials			Mitjana			
	Homes	Dones	Ambdós sexes	Distribució percentual ambdós sexes			Total
				Baixa	Mitjana	Alta	
Àmbit metropolità	7,14	7,24	7,19	5,08%	45,03%	49,89%	100,00%
Comarques Centrals	7,40	7,76	7,56	4,17%	37,64%	58,19%	100,00%
Comarques Gironines	7,87	7,77	7,82	2,27%	35,05%	62,69%	100,00%
Àmbit de Ponent i Alt Pirineu i Aran	7,72	7,62	7,68	2,34%	37,91%	59,75%	100,00%
Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre	7,32	7,59	7,44	4,65%	41,65%	53,71%	100,00%
Total	7,45	7,53	7,49	3,89%	40,30%	55,80%	100,00%

Valoració satisfacció 0:mínima - 10:màxima. Baixa 0-4; Mitjana 5-7; Alta 8-10

3. Satisfacció amb les condicions de treball

En aquest apartat s'analitza el nivell de satisfacció dels treballadors/ores catalans respecte de diferents aspectes relatius al seu lloc de treball, que tenen a veure amb el temps de treball, la remuneració, les condicions físiques, l'organització i la promoció i realització.

Els aspectes millor valorats estan relacionats amb la promoció i realització en el lloc de treball: els treballadors/ores es mostren altament satisfets amb l'activitat desenvolupada (7,85) i amb el grau de desenvolupament personal que els reporta (7,71). Els aspectes amb els quals es manifesten més insatisfets són els ajuts socials proporcionats per l'empresa o organització (3,43) i el salari (5,99).

Analitzant per sexes, les diferències més rellevants es detecten en els aspectes relacionats amb la remuneració. En concret, les dones estan menys satisfetes que els homes amb el salari (5,84 i 6,13) i amb els ajuts socials proporcionats per l'empresa o organització (3,21 i 3,65, respectivament). En canvi, atorguen més puntuació que els homes a l'estabilitat de la remuneració (7,42 enfront del 7,20 en el cas dels homes).

En relació amb l'edat, els joves d'entre 16 i 24 anys són els més satisfets en la majoria dels aspectes que es consideren. Tan sols atorguen puntuacions un xic més baixes a l'estabilitat del sou (7,22), els ajuts socials proporcionats per l'empresa o organització (3,32) i el grau d'autonomia i independència en la feina desenvolupada (7,25).

Taula 12

Catalunya – Satisfacció amb diferents aspectes del lloc de treball de la població ocupada

Any 2010

Per sexe i grups d'edat					
	De 16 a 24 anys	De 25 a 44 anys	De 45 a 54 anys	55 i més anys	Total
Ambdós sexes					
Temps					
Jornada	7,50	7,25	7,33	7,37	7,30
Flexibilitat d'horaris	7,56	6,61	6,67	6,92	6,73
Temps de descans durant la jornada laboral	7,47	6,75	6,71	7,05	6,83
Vacances i permisos	7,55	7,32	7,28	7,44	7,34
Remuneració					
Salari	6,14	6,03	5,95	5,87	5,99
Estabilitat	7,22	7,14	7,55	7,56	7,30
Ajuts socials proporcionats per l'empresa o organització	3,32	3,46	3,18	3,85	3,43
Condicions físiques					
Salut i seguretat	7,83	7,53	7,48	7,52	7,54
Organització					
Organització del treball a l'empresa o organització	7,67	7,13	7,26	7,32	7,22
Autonomia/independència	7,25	7,53	7,71	7,61	7,57
Formació proporcionada per l'empresa o organització	6,57	6,48	6,21	6,07	6,37
Nivell de participació en decisions sobre les tasques desenvolupades	6,70	6,91	7,01	6,66	6,89
Promoció i realització					
Activitat desenvolupada	7,95	7,86	7,88	7,74	7,85
Possibilitat de promocions dins l'empresa o organització	6,64	5,69	4,98	4,68	5,48
Valoració dels superiors jeràrquics del treball realitzat	7,71	7,32	7,37	7,46	7,37
Desenvolupament personal (realització)	7,81	7,72	7,74	7,57	7,71
Nivell de motivació	7,46	7,37	7,35	7,24	7,35

Valoració satisfacció 0:mínima - 10:màxima.

L'activitat desenvolupada és l'aspecte millor valorat però cal destacar que la puntuació va en augment amb el nivell formatiu assolit; és a dir, a major nivell de formació més es valora aquest aspecte.

Els titulats/ades universitaris són els que, en termes generals, atorguen puntuacions més elevades a gran part dels aspectes, destacant sobretot el salari (6,42) i els ajuts socials proporcionats per l'empresa i l'organització (4,32). En l'altre extrem, els treballadors/ores sense estudis o amb un nivell d'educació primària són els menys satisfets amb la major part dels aspectes valorats.

Sectorialment, els treballadors/ores dels serveis són els més satisfets amb l'activitat desenvolupada, tot i que en altres sectors aquest també és l'aspecte millor valorat. En comparació amb la resta de sectors, a la construcció, els treballadors/ores valoren més alt la salut i seguretat en el seu lloc de treball i l'organització del treball a l'empresa o organització. La indústria sobresurt quant a la valoració que fan els treballadors/ores de la formació proporcionada per l'empresa o organització i també s'atorguen puntuacions elevades en els aspectes relacionats amb el temps de treball, com són la jornada laboral o el temps de descans durant la jornada.

Per grans grups d'ocupació, els directius de l'Administració i empreses valoren amb puntuació elevada part dels aspectes, destacant l'autonomia i independència en el lloc de treball, el nivell de participació en decisions sobre les tasques desenvolupades, la satisfacció amb l'activitat desenvolupada, el salari o els ajuts socials proporcionats per l'empresa o organització. Per contra, els treballadors/ores no qualificats són els que puntuen més baix la majoria dels ítems, entre els quals sobresurten les baixes puntuacions dels aspectes relacionats amb la remuneració com és el cas del salari o els ajuts socials proporcionats per l'empresa o organització.

Segons la situació professional, el col·lectiu que atorga valoracions més elevades és el dels empresaris o professionals amb assalariats/ades. Aquests treballadors/ores estan altament satisfets amb els aspectes relacionats amb l'organització i la promoció i realització en el lloc de treball. En molts d'aquests aspectes les puntuacions atorgades estan per sobre de 8 i, en el cas del nivell de participació en decisions sobre les tasques desenvolupades, fins i tot se supera el 9. D'altra banda, els assalariats/ades del sector públic són els més satisfets pel que fa a aspectes relacionats amb el temps de treball, com la jornada o les vacances i permisos, així com relacionats amb la remuneració, tals com l'estabilitat i els ajuts socials proporcionats per l'empresa o organització.

Quan la feina comporta la realització de tasques de supervisió els treballadors/ores estan més satisfets que quan no s'han de realitzar aquestes tasques. En les feines que impliquen tasques de supervisió, els treballadors/ores valoren per sobre de 8 aspectes com l'activitat desenvolupada, l'autonomia i independència en el lloc de treball i el desenvolupament personal.

En les empreses a partir de 250 treballadors/ores, sobresurten les vacances i permisos com a aspecte més valorat, seguit de l'estabilitat del salari i l'activitat desenvolupada. En les empreses petites, amb menys de 10 treballadors/ores, els treballadors/ores atorguen la puntuació més elevada a l'activitat desenvolupada, així com a les condicions de salut i seguretat en el lloc de treball. Els treballadors/ores autònoms són els més satisfets amb el grau d'autonomia i independència del qual gaudeixen a la seva feina, així com el nivell de participació en decisions sobre les tasques desenvolupades o el nivell de motivació.

En relació amb l'antiguitat a l'empresa, a mesura que augmenta, els treballadors/ores valoren més alt l'estabilitat del salari i els ajuts socials proporcionats per l'empresa o organització.

Segons el tipus de contracte, els treballadors/ores a temps indefinit estan més satisfets amb la seva feina i puntuen més elevat pràcticament tots els aspectes considerats. La diferència més notable entre temporals i indefinits es dona, com és lògic, en la percepció de l'estabilitat del salari, força més elevada en el cas dels treballadors/ores indefinits. Els treballadors/ores amb contracte indefinit també estan més satisfets amb el grau d'autonomia i independència i amb el nivell de participació en decisions sobre les tasques desenvolupades. Pel que fa als ajuts socials proporcionats per l'empresa o organització, la valoració en tots dos casos és molt similar.

Per tipus de jornada, els treballadors/ores a jornada completa són els més satisfets sobretot en els aspectes relacionats amb el salari, però també pel que fa a vacances i permisos, activitat desenvolupada i grau de desenvolupament personal.

Les persones amb major nivell d'ingressos estan més satisfetes amb la seva feina, en termes generals. Valoren amb les puntuacions més elevades el salari i la seva estabilitat, així com el grau d'autonomia i independència i l'activitat desenvolupada. Els treballadors/ores amb menys ingressos valoren amb puntuacions més baixes els aspectes relacionats amb el temps de treball (tals com la jornada, el temps de descans durant la jornada o les vacances i permisos) i amb la remuneració (el salari, l'estabilitat del mateix i els ajuts socials que els proporciona l'empresa).

Per àmbits territorials, els treballadors/ores més satisfets són els de les Comarques Gironines, sobretot en els aspectes relatius al temps de treball i a la remuneració. En l'altre extrem, els treballadors/ores de l'Àmbit metropolità són els menys satisfets, sobretot en aquests aspectes mencionats.

4. Existència de diferents situacions en el lloc de treball

El present apartat analitza quin grau d'estrès, monotonia o rutina, esforç físic i situacions de risc o perill perceben els treballadors/ores catalans a la feina (mesurat en una escala d'1 a 10).

De les situacions esmentades, la que més experimenten els catalans és l'estrès (5,98); a continuació, se situa la monotonia o rutina (4,84), l'esforç físic (4,77) i les situacions de risc o perill (3,45).

De l'anàlisi per edats es desprèn que, els treballadors/ores més joves perceben un major nivell de monotonia o rutina així com d'esforç físic i situacions de risc o perill; entre els que tenen 45 i més anys, el grau d'estrès és superior.

Taula 13

Catalunya – Valoració de l'existència de diferents situacions en el propi lloc de treball de la població ocupada

Any 2010

	Per sexe i grups d'edat				Mitjana
	De 16 a 24 anys	De 25 a 44 anys	De 45 a 54 anys	55 i més anys	Total
Homes					
Estrès	5,12	5,96	6,32	5,47	5,92
Monotonia-rutina	6,05	4,90	5,05	4,98	5,02
Esforç físic	5,51	5,09	5,09	5,16	5,12
Situacions de risc o perill	4,61	4,14	4,06	3,68	4,08
Dones					
Estrès	5,32	6,14	6,14	5,86	6,04
Monotonia-rutina	5,75	4,54	4,38	4,93	4,64
Esforç físic	5,00	4,21	4,42	4,55	4,36
Situacions de risc o perill	3,16	2,64	2,74	2,68	2,71
Ambdós sexes					
Estrès	5,23	6,04	6,23	5,63	5,98
Monotonia-rutina	5,89	4,74	4,74	4,96	4,84
Esforç físic	5,25	4,68	4,78	4,91	4,77
Situacions de risc o perill	3,87	3,45	3,45	3,26	3,45

Valoració existència situació 0:mínima - 10:màxima.

L'estrès és la situació més percebuda pels treballadors/ores en el seu lloc de treball (5,98).

Per sexes, les dones pateixen més l'estrès que els homes (6,04 enfront del 5,92), mentre que experimenten menys les altres tres situacions, sobretot el risc o perill en la feina (el valoren amb un 2,71 enfront del 4,08 dels homes).

Les dones se senten més estressades amb la feina mentre que els homes estan més exposats a l'esforç físic, les situacions de risc o perill i la monotonia.

Analizant els diferents trams d'edat, els treballadors/ores de 45 a 54 anys són els més estressats, mentre que els més joves (de 16 a 24 anys) perceben la seva feina com la més monòtona i rutinària, la que requereix més esforç físic i en la qual estan exposats a més situacions de risc o perill.

Segons el nivell de formació, s'observa que el grau d'estrès s'eleva a mesura que s'incrementa el nivell formatiu; així doncs, els treballadors/ores amb estudis universitaris són els que es declaren més estressats (6,19). D'altra banda, els treballadors/ores menys formats, és a dir, els sense estudis o amb educació primària, són els que pateixen més la monotonia o rutina (5,48), l'esforç físic (6,65) i les situacions de risc o perill en el lloc de treball (4,22).

A nivell sectorial, els que perceben la seva feina com més estressant són els treballadors/ores dels serveis (6,13) i els que la troben més monòtona o rutinària són els de la indústria (4,96). L'agricultura és el sector que requereix més esforç físic (6,07), mentre que la construcció és la que implica més situacions de risc o perill.

Una anàlisi més detallada, per branques d'activitat, mostra que la branca de transport i emmagatzematge és la que provoca majors nivells d'estrès entre els treballadors/ores, es valora com la més rutinària i la que comporta més situacions de risc o perill. La branca que exigeix un major nivell d'esforç físic és l'agricultura, ramaderia, silvicultura i pesca.

Pel que fa als grans grups d'ocupació, l'estrès és més elevat entre els directius d'Administració i empreses mentre que la rutina afecta més els empleats administratius. Els treballadors/ores no qualificats són els que realitzen major esforç físic, mentre que els operadors d'instal·lacions i maquinària són els que perceben més situacions de risc o perill en la seva feina.

En relació amb la situació professional, els empresaris o professionals amb assalariats/ades són els més estressats (7,09). La rutina o monotonia és més comú entre els assalariats/ades del sector privat (5,04) i l'esforç físic és més habitual entre els professionals o treballadors/ores autònoms sense assalariats/ades (5,52). Per últim, els assalariats/ades del sector públic són els que consideren que estan exposats a més situacions de risc o perill a la seva feina (3,70).

La realització de tasques de supervisió causa un major nivell d'estrès en els treballadors/ores (6,86), mentre que les feines que no impliquen aquestes tasques són més rutinàries (5,03), requereixen més esforç físic (4,85) i comporten més situacions de risc o perill (3,52).

En les empreses més grans (de 250 treballadors/ores i més), el grau d'estrès que manifesten els treballadors/ores és més elevat (6,42) i se senten més exposats a situacions de risc o perill (3,87). La monotonia és més habitual en les empreses de 50 a 249 treballadors/ores (5,30), mentre que els treballadors/ores autònoms són els que declaren realitzar més esforç físic (5,32).

En relació amb l'antiguitat a l'empresa, els treballadors/ores que porten més temps són els que declaren sentir més estrès (6,56), mentre que els que porten menys d'1 any en el seu lloc de treball són els que consideren que la seva feina requereix major nivell d'esforç físic (5,05). Entre els que porten entre 3 i 5 anys a la feina es percep una major perillositat o situació de risc a la feina (3,71).

Per tipus de contracte, els treballadors/ores temporals realitzen més esforç físic (4,80), mentre que els indefinits pateixen més estrès (5,96) i monotonia o rutina (4,92). La percepció del risc o perillositat en el lloc de treball és molt semblant per a tots dos col·lectius.

Segons el tipus de jornada, els treballadors/ores a temps parcial tenen una major sensació de rutina en el seu lloc de treball (5,02), mentre que els que realitzen jornada completa experimenten més la resta de situacions comentades.

Pel que fa al nivell d'ingressos, les feines més estressants són les remunerades a partir de 2.101 euros i les més monòtones les que se situen per sota dels 1.200 euros.

Territorialment, els treballadors/ores que pateixen més l'estrès i la rutina s'ubiquen a l'Àmbit metropolità, mentre que els que realitzen més esforç físic són els de les Comarques Centrals, el Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre. Els treballadors/ores de les Comarques Gironines són els que estan exposats a més situacions de risc o perill.

5. Existència de discriminacions en el centre de treball

En el lloc de treball, els treballadors/ores poden ser víctimes de discriminació a causa de diferents característiques personals, tals com el sexe, l'edat, la nacionalitat o el fet de tenir algun grau de discapacitat. També poden patir assetjament psicològic (mobbing) o sexual per part d'altres membres de l'organització.

El tipus de discriminació que més han experimentat els treballadors/ores catalans el 2010 ha estat la discriminació per sexe (0,76) i, en segon lloc, la discriminació per edat (0,73). Cal destacar que totes les puntuacions atorgades són inferiors a l'1, és a dir, són força reduïdes.

Taula 14

Catalunya – Valoració de l'existència en el centre de treball de diferents tipus de discriminació de la població ocupada

Any 2010

	Per sexe i grups d'edat				Mitjana
	De 16 a 24 anys	De 25 a 44 anys	De 45 a 54 anys	55 i més anys	
Homes					
Discriminació per sexe	0,08	0,60	0,68	0,71	0,60
Discriminació per edat	0,40	0,64	0,78	0,90	0,70
Discriminació per nacionalitat	0,14	0,63	0,64	0,63	0,60
Discriminació per discapacitat	0,23	0,47	0,49	0,61	0,48
Assetjament psicològic (mobbing)	0,54	0,71	0,56	0,54	0,64
Assetjament sexual	0,00	0,17	0,20	0,17	0,16
Dones					
Discriminació per sexe	0,53	1,02	0,95	0,79	0,94
Discriminació per edat	0,54	0,78	0,92	0,58	0,77
Discriminació per nacionalitat	0,65	0,78	0,57	0,24	0,66
Discriminació per discapacitat	0,78	0,66	0,33	0,17	0,53
Assetjament psicològic (mobbing)	0,66	0,78	0,71	0,46	0,72
Assetjament sexual	0,15	0,16	0,17	0,11	0,16
Ambdós sexes					
Discriminació per sexe	0,30	0,79	0,81	0,74	0,76
Discriminació per edat	0,47	0,71	0,85	0,77	0,73
Discriminació per nacionalitat	0,39	0,70	0,61	0,47	0,63
Discriminació per discapacitat	0,50	0,56	0,41	0,43	0,50
Assetjament psicològic (mobbing)	0,60	0,74	0,63	0,51	0,68
Assetjament sexual	0,07	0,16	0,19	0,14	0,16

Valoració existència discriminació 0:mínima - 10:màxima.

Els treballadors/ores catalans declaren sentir-se més discriminats en relació amb el sexe (0,76).

Per sexes, les dones pateixen en major mesura tots els tipus de discriminació, exceptuant l'assetjament sexual, valorat amb la mateixa puntuació per homes i dones (0,16). La diferència més rellevant es dona en la discriminació per sexe: les dones la valoren amb un 0,94 i els homes amb un 0,60.

Per edats, els treballadors/ores del tram de 45 a 54 anys són els que més pateixen la discriminació, tant de sexe, edat i nacionalitat com l'assetjament sexual. La discriminació per discapacitat i l'assetjament psicològic són més habituals en el tram de 25 a 44 anys. Els treballadors/ores joves són, en termes generals, els que se senten menys discriminats.

Pel que fa al nivell formatiu, els titulats superiors manifesten ser els més discriminats en tots els tipus de discriminació, destacant la discriminació per sexe (1,06), la discriminació per edat (0,99) i l'assetjament psicològic o mobbing (0,96). En termes generals, es pot dir que els treballadors/ores se senten més discriminats quant més nivell formatiu tenen. En consonància amb això, els treballadors/ores sense estudis o amb estudis primaris són els que es consideren menys discriminats.

Segons sector d'activitat, els treballadors/ores de la indústria són els que perceben més la discriminació pràcticament en tots els tipus considerats, a excepció de l'assetjament sexual, que sobresurt entre els treballadors/ores de l'agricultura i pesca. Pel que fa a branques d'activitat, la percepció de la discriminació és més alta en la d'informació i comunicacions, gairebé en tots els tipus de discriminació contemplats, especialment en la discriminació per nacionalitat (1,43) i per sexe (1,29).

Sectorialment, els treballadors/ores de la indústria són els que perceben més discriminació.

Per grans grups d'ocupació, els tècnics i professionals de suport es consideren els més discriminats per sexe (1,17), per edat (0,96) i per nacionalitat (0,83). També són els que més pateixen l'assetjament sexual (0,23). Els empleats/ades administratius són els que més pateixen l'assetjament psicològic o mobbing (1,19).

Tenint en compte la situació professional, els treballadors/ores del sector públic manifesten sentir-se més discriminats per sexe (0,91), per edat (0,87) i nacionalitat (0,68) i també es consideren els més afectats per l'assetjament ja sigui psicològic (0,92) o sexual (0,21). Els més discriminats per discapacitat són els empresaris o professionals amb assalariats/ades (0,59).

Els treballadors/ores que realitzen tasques de supervisió se senten més discriminats en totes les variants considerades, especialment pel que fa a sexe i edat.

Segons la dimensió empresarial, a les empreses grans (de 250 treballadors/ores en endavant), els treballadors/ores perceben un major nivell de discriminació, sobretot en relació amb l'edat (1,47) i el sexe (1,39).

Considerant l'antiguitat a l'empresa, els treballadors/ores que porten més anys són els que perceben major nivell de discriminació, destacant la discriminació per sexe i per edat i també l'assetjament psicològic.

Per tipus de contracte, els treballadors/ores amb contracte indefinit es consideren els més discriminats, llevat del cas de la discriminació per nacionalitat que pateixen gairebé en el mateix grau els indefinits i els temporals.

En relació amb la jornada laboral, els treballadors/ores que realitzen jornada completa són els que declaren patir en major grau tots els tipus de discriminació analitzats.

Pel que fa a la remuneració percebuda, els treballadors/ores que més cobren es consideren els més discriminats, sobretot en relació amb l'edat i el sexe i també pateixen en major grau l'assetjament psicològic o mobbing.

Per àmbits territorials, els treballadors/ores de l'Àmbit metropolità pateixen més la discriminació per sexe, edat i nacionalitat, així com l'assetjament psicològic.